

අනහිරති ජාතකය

තවද එක්සමයෙක්හි ප්‍රතිපුද්ගලයක වූ තිලෝගු බුදුරජානන් වහන්සේ දෙවිරම් වෙහෙර වැඩවසනසේක් එබදුවී ම එක් උපාසකයෙක් ඇ අරහයා මේ ජාතකය වදාල සේක. ඒ උපාසකයා වනාහි පරික්ෂා කරන්නේ ඒ තමාගේ ස්ථිර දුස්සිල තියාව දැන කළහකරණලද්දේ වියවුල් සින් ඇති බැවින් සත් අට ද්වසක් සරවයුයන් වහන්සේට උපස්ථානයට නොහියේය. ඒ තෙම එක් ද්වසක් විහාරයට ගොස් සරවයුයන් වහන්සේට නමස්කාර කොට උන්නේය. උපාසකය සත් අට ද්වසක් මුළුල්ලේහි කුමක් තියා නොඅයෙහිදියි විවාල කළහි ස්වාමීනි මාගේ හාරයානොමෝ දුස්සිලය, පාපධර්මය, එසේ හෙයින් මම ඇ හා කළහකාට වියවුල් සින් ඇති බැවින් නොඳයම් කිය. එබස් අසා සරවයුයන් වහන්සේ ඕහැට වදාරණසේක් උපාසකය ස්ථිරන් අනාවර කළ කළහි මුවන් කෙරෙහි කෝපයක් නොකාට ඔධාස්ථ්‍යෙන් වියයුත්තේයයි පෙරන් තට තුවණුත්තේක් කිවාහුය. තත් ව්‍යක්‍ය හවයෙන් සැගවුණු බැවින් ඒ කාරණය සලකාගත තුහුරුණුයෙහි වේදුයි වදාරා උපාසකයා විසින් ආරාධිතවූ බුදුහු ඉකුත්වන් දක්වා වදාලසේක.

යටහිය ද්වස බරණැස්නුවර බ්‍රහ්මදත්ත නම් රේජ්‍රුකෙනෙකුන් රාජ්‍යය කරණ කළහි අප මහාබේසනානේ පළමු පරිදේදන්ම දිසාපාමොක් ආවාරිවුවාහුය. ඉක්කින්තෙන් ඒ දිසාපාමොක් ආවාරින්ගේ අනෙක්වාසිකයා හාරයාවෙන් දේශීයක් දක ව්‍යාකුලුවූ සින් ඇති බැවින් කිපද්වසක් නොඳවුන් එක් ද්වසක් ආවාරින් විසින් විවරණලද්දේ ඒ කාරණය කියේය. එකල ආවාරි ඕහැට කියන්නේ දරුව ස්ථිරු නම් සරවසාධාරණයේ, දුස්සිලයෝයි, එසේතු ස්ථිරන් කෙරෙහි තුවණුත්තේක් කෝප නොකාට ඔධාස්ථ්‍යෙන් වියයුත්තේයයි පෙරන් තට තුවණුත්තේක් කිවාහුය. තත් ව්‍යක්‍ය හවයෙන් අවවාද කරන්නාහු මෙසේ කිවුය. එම්බල මාණවකය යමේසේ නොයෙක් නොට ඇති ගංගාව ජලස්නාහය කරණ පිණිස පැමිණි පැමිණියාවූ වණ්ඩාලාදින්ටත් සාධාරණම වේද එහි නොනාත කෙණෙක් තැද්ද යම්සේ මහවත යන එන්නාවූ හීනොත්කාඡ්ටවූ සියලු සත්වයන්ට සාධාරණ වේද ඒ මගින් නොයන කෙනෙක් තැද්ද යම්සේ සුරාපානය මණ්ඩලය සියල්ලවුන්ට සාධාරණ වේද, යමේක් යමේක් සුරාපාන මණ්ඩලයට වදනා කැමැත්තේ විනම් ඒ ඒ සියලු සත්වතෙමේ වදන්නේම් වේද, එනැන්හි මනුෂයාන්ගේ විසිම පිණිස කරණ ලද සහඟාලාදියන් සියලු සත්වයන්ට සාධාරණමවේද, ඒ ශාලා ආදියට නොවනින්ට නිසි එකෙක් නම් තැද්ද, මහමාවත පින් පැන් සල්වල් තබා කරණලද පින් පැන් මධුවත් සියල්ලවුන්ට සාධාරණවේද එහි පැන් නොබාන එකෙක් තැද්ද එපරිදේදන්ම දරුව මාණවකය මේ ලෝකයෙහි ස්ථිරුත් සියලු හීනොත්කාඡ්ට සත්වයන්ට සාධාරණයේය. එසේ හෙයින් තුවණුත්තේක් මේ ස්ථිරු නම් ලාමකයෝයි, අනවාරයෝයි, දුස්සිලයෝයි. සරවසාධාරණයේය යි සිනා තමන් බලවත් වූ බුද්ධි සම්පන්න බැවින් නොකිපෙන්නාහුයයි මෙසේ මහබේසනානේ අනෙක්වාසිකයාට අවවාද කළාහුය. අනෙක්වාසිකයා බෝධිසත්වයන් කි අවවාද අසා ඔධාස්ථ්‍ය පැවැත්තේය. ඔහුගේ හාරයාවත් ආවාරින්වහන්සේ විසින් මාගේ තුළණ දැනපියන ලදුයි එනැන් පටන් පාපකර්මයක් නොකළාහ. වර්තමාන කාලයෙහි උපාසකයාගේ හාරයාව නොමෝ සරවයුයන් වහන්සේ විසින් මාගේ කාරිය දැනපියන ලද්දේයයි එනැන් පටන් පාප කර්මයක් නොකළාය. ගාස්තා වූ බුදුරජානන් වහන්සේ මේ ධර්මදේශනාව ගෙණහැර දක්වා වදාරා වත්සසත්‍ය ප්‍රකාශ කොට වදාලසේක. වත්සසත්‍ය ධර්මදේශනාවන්ගේ කෙළවර උපාසකයා සෝචාන් පෙලෙහි පිහිටියේය. සරව්‍යයන් වහන්සේ ප්‍රාර්ථාපර සත්ධි ගළපා මේ අනහිරති ජාතකය නිමවා වදාලසේක.

එසමයෙහි ස්ථිරු පුරුෂ දෙදෙනා දන් ස්ථිරු පුරුෂ දෙදෙනාමය. දිසාපාමොක් ආවාරිවුයෙම් තිලෝගු සම්සක් සම්බුදු රජවූ මම්ම වේදුයි තමන් වහන්සේ දක්වා වදාලසේක.